

Unødvendig smalhans med urimelige konsekvenser

Jeg har været i tvivl om, jeg skulle skrive dette læserbrev. Det er meget personligt. Men det handler om et generelt problem. Derfor skriver jeg.

Manglende personale

Min mand kom på hospitalet med hjerteproblemer. Efter en uge på Amager Hospital kom han ud på to ugers midlertidigt ophold på Enggården til rehabilitering. Det var en blandet oplevelse. I løbet af de 14 dage måtte det meget venlige og professionelle personale flere gange beklage svigt i plejen. Ikke fordi de sad og drak kaffe på kontoret, men fordi de ”ikke kunne være to steder på én gang”.

Dagen efter min mands ankomst kom jeg på besøg kl. 10.15 og fandt ham liggende i en sø i sin seng. Med plasticmadrasser bliver der en sø, hvis en ble løber over. Og ingen havde haft tid til at hjælpe ham op. Jeg kan ikke glemme synet af min mand, som lå stille på ryggen i en sø. Hvor længe havde han ligget sådan? Den ansvarlige SOSU-assistent var ulykkelig over sit svigt. Hun havde været optaget af at skifte komplicerede forbindelser hos beboeren i nabostuen, en opgave som krævede to personer. Andre gange skyldtes problemerne/svigterne, at personale var udlånt fra Midlertidigt Ophold til andre afdelinger, hvor der akut manglede hænder.

Det er jo reelt ikke personalet, der svigter. Det er bemanningen, der er for ringe i forhold til behovet. Men som én forklarede mig med alvor i blikket: Vi kan jo ikke skaffe folk. Det tror da Pokker. Hvis arbejdsvilkårene er sådan, at man gang på gang må gå på kompromis med sin faglighed og decideret svigte sårbare beboere, så bliver Enggården da ikke den arbejdsplads, man først vælger.

Manglende hjælpemidler

Ved et af mine aftenbesøg skulle min mand fra en stol ved spisebordet i opholdsstuen over i en kørestol, så vi kunne komme ind på hans stue. De to aftenvagter var travlt optaget andre steder, så jeg måtte selv hjælpe ham. Det har jeg gjort mange gange, men denne aften gik det galt. Min mand gled ned på gulvet. Han slog sig ikke, men han kunne ikke rejse sig, så vi ringede efter assistance. Den kom, men min mand vejer mindst 75 kg, så der skulle et hejseapparat til. Og her var så problemet. Først kom den ene aftenvagt med et rullende Storm P.-hejseværk, der dog ikke virkede. Vistnok fordi batteriet var fladt. Så måtte hun jage et apparat et andet sted i huset. Hun fandt så et, der var beregnet til at flytte en person fra en stol til en anden. Men min mand lå altså så lang han var på gulvet. Det lykkedes dog for de to aftenvagter og mig at få ham bakset på højkant og over i kørestolen. Altså tre personer i alt.

Hvorfor er der ikke ordentligt løftegrej på afdelingen? Og på Enggården i det hele taget? Min mand er vel ikke den eneste, der falder? Jeg ved, at hjemmeplejen har et meget effektivt løfteapparat, som kan være i en taske, og som kan betjenes af 1 person. Det er nemlig ikke første gang, at min mand er faldet.

Når personalet er så tidsmæssigt presset, som det er, bør det da i det mindste have de nødvendige tekniske hjælpemidler til rådighed til at løse prekære situationer i dagligdagen, så der ikke skal bruge kostbar tid på at jage rundt i andre afdelinger efter hjælpemidler.

Der er penge nok

Det er lykkedes borgmesteren at overbevise folk i Dragør om, at kommunen fattes penge. Det har alle hørt. Men det er fake news. Kommunen mangler ikke penge. Seneste tal for 365-dages likviditeten viser, at der er 120 mio. kr. i kommunekassen! Den vedtagne økonomiske politik siger, at der skal være 50 mio. kr. i kassen, regnet efter 365-dages reglen. Der er altså 70 mio. kr. for meget, regnet efter 365-dages reglen. Næsten en tiendedel af det samlede budget ligger og hygger sig i kommunekassen. I Dragør udnytter vi end ikke de økonomiske rammer, som staten tillægger kommunerne. Vi har haft et mindre forbrug end tilladt på mange millioner kr. i forhold til både servicerammen og anlægsrammen de sidste 2 år. Derfor er det muligt at opprioritere forholdene på Enggård, så vi kan være vores ældrepleje bekendt. Det kræver bare politisk vilje.

Da jeg var ung, sagde de konservative: "Borgernes penge ligger bedst i borgernes lommer". Sådan er det ikke i Dragør. Her ligger borgernes penge bedst i kommunekassen. Det kalder borgmesteren at arbejde for "en sund økonomi". Hvornår opdager borgerne, at de bliver taget ved næsen?

Forvaltningen kan jo ikke gøre andet, end at følge det politiske flertal og de vedtagne budgetter. Det betyder sparerunder. Selv om der er penge nok i kassen. Før sommerferien var skolerne i spil. Nu er det Enggård, der netop er blevet sat i gang med en sparerunde på personalet.

Meget smart fik borgmesteren sidste år overtalt det politiske flertal til at vedtage et 2-årigt budget. Det betyder, at der ikke skal gennemføres en normal budgetbehandling i år. Vi kan altså ikke rette op på skaderne (medmindre et flertal beslutter at åbne budgettet). Med alle de mange penge i kassen bliver der til gengæld rigeligt at udmønte i en gaveregn, når budgettet skal lægges i 2025. Det er jo dejligt for en borgmester i et valgår.

Venlig hilsen

Kristine Bak
Pårørende og formand for Liste T
Dragør den 11. august 2024